

ת"פ 60506/06/15 - מדינת ישראל נגד איתי דרורי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 60506-06-15 מדינת ישראל נ' דרורי

לפני כבוד השופט ירון גת
המאשימה מדינת ישראל
ע"י תביעות תל-אביב
נגד
הנאשמים איתי דרורי
ע"י ב"כ עו"ד דן נתיב

גזר דין והחלטה

1. הנאשם הורשע ביום 28.2.17, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה אחת של חבלה חמורה, על פי סעיף 333 לחוק העונשין (להלן: "**החוק**"), בעבירה אחת של פציעה, עבירה על פי סעיף 334 לחוק, ובשתי עבירות של איומים, על פי סעיף 192 לחוק.

הנאשם לא הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממשית, עבירה לפי סעיף 380 לחוק, שיוחסה לו בכתב האישום, וזאת מהנימוקים שפורטו בהכרעת הדין (סעיפים 204-206).

2. על פי עובדות האירוע, כפי שנקבעו בהכרעת הדין, ביום 13.6.14, שהו מר ד ל (להלן: "**המתלונן**"), אשתו, הגברת מ ל (להלן: "**המתלוננת**"), ושני ילדיהם הקטינים בפארק הירקון ברמת-גן (להלן: "**הפארק**"). הילדים רכבו על אופניים בנתיב המיועד לאופניים בפארק. באותו הזמן החליקו הנאשם וחברו בפארק, בנתיב המיועד לאופניים, על מחליקי "רולר-בליידס".

במועד זה, בשעה 18:00 או בסמוך לכך, על רקע מחלוקת בגין השימוש בנתיב האופניים בפארק, צעק המתלונן לנאשם כי הם מחליקים במקום בצורה מהירה ומסוכנת בשעה לא מתאימה לאימוני ספורט. בתגובה לכך הצמיד הנאשם את ראשו לראשו המתלונן באופן מאיים והחל לגדף אותו וכן אמר לו: "אתה הישראלי המכוער" ו"אני ארביץ לך ליד הילדים שלך". הנאשם המשיך להחליק ב"רולר-בליידס" במקום, כשהוא חוסם מידי פעם את דרכו של המתלונן במכוון. בתגובה לדבריו ולמעשיו אלו של הנאשם, ולאחר שהמתלונן חש פחד וסכנה, המתלונן דחף את הנאשם עם ידו בפניו, בלחיו השמאלית. לאחר שחלפה כחצי דקה, ומבלי שהמתלונן עשה דבר נוסף, הנאשם התקרב אליו ואמר לו: "אהה, הרבצת לי עכשיו", ואז החל לתקוף אותו, לחבול בו ולפצוע אותו. הנאשם נגח בראשו של המתלונן עם הקסדה לראשו, פצע אותו וגרם לנפילתו לרצפה. לאחר נפילתו של המתלונן לרצפה הנאשם התיישב עליו, חבט בו בעוצמה עם ידיו שוב ושוב, ירק עליו, דרש ממנו להתנצל, וחנק אותו. בשלב מסוים הרים המתלונן את ידיו על מנת למנוע מהנאשם להמשיך במעשיו, ואז הכניס הנאשם את אצבעותיו לתוך עיניו, תוך שהוא מאיים עליו: "אני אעקור לך את העיניים", וזאת כשהמתלונן מתנגד

למעשיו ומזיז את ראשו מצד לצד. בהמשך, תפס הנאשם את ראשו של המתלונן וניסה להלום אותו באספלט, כשהמתלונן מנסה להתנגד לכך באמצעות הפעלת כוח בצווארו על מנת לרכך את הפגיעות. כל אותה העת קראה המתלוננת לנאשם לחדול ממעשיו וניסתה לבעוט בישבנו, ללא הועיל. כל זאת, כאשר ילדיו הקטנים של המתלונן עומדים בסמוך ומבקשים גם הם מהנאשם לחדול ממעשיו.

בהמשך לנסיבות המתוארות לעיל, עת המשיך הנאשם לשבת על המתלונן, ניסתה המתלוננת לחדול את הנאשם ממעשיו, בכך שבעטה באשכיו או משכה בהם, והנאשם בתגובה איים עליה בפגיעה שלא כדין בגופה בכך שאמר לה: "אם תגעי בי ארביץ גם לך", וזאת במטרה להפחידה ולהקניטה.

הנאשם עזב את המתלונן ונעמד רק לאחר התערבות של עוברי אורח שצעקו לו לחדול ממעשיו.

לאחר שהנאשם והמתלונן התרוממו המשיכו חילופי דברים ביניהם. הנאשם המשיך להתגרות במתלונן ואמר לו בזחיחות "תראה איך פוצצתי אותך ליד הילדים שלך ועכשיו למדת את הלקח ואל תסתובב פה ותרקב עם הילדים בזמן שספורטאים רוכבים" וכן "תראה את הפרצוף שלך אבאל'ה". המתלונן בתגובה אמר לנאשם "אני אלמד אותך לקח, אתה תלמד להתנהג". הנאשם ניסה להתקרב למתלונן, דחף אותו ורצה להמשיך להכותו, ובתגובה המתלונן חבט בו במכת אגרוף ובעט בו. בהמשך, המתלונן ביקש את עזרתו של בחור צעיר שהיה במקום, ולפתע הכה בו הנאשם מכת אגרוף והמשיך להקניטו: "תראה איך אתה חוטף בוקסים, עכשיו למדת את הלקח שלך".

כתוצאה ממעשי הנאשם המתוארים לעיל נגרמו למתלונן שבר באף, לצרציה באורך 2-3 ס"מ בלחי ימין מתחת לעין, אשר נתפרה בהרדמה מקומית, המטומה בעפעף תחתון ימין, ונפיחות בזרת. המתלונן נזקק לטיפול רפואי. במהלך שמיעת הראיות הוגשו מסמכים רפואיים ותמונות המתעדות את החבלות והפציעות.

3. בהכרעת הדין נקבע עוד כי הנאשם לא הצליח לעורר ספק סביר שבמקרה דנן מתקיימת הגנה עצמית ועל כן לא עומד לו סייג לאחריות הפלילית מסוג הגנה עצמית, בהתאם להוראות סעיף 34 לחוק העונשין. מצאתי לקבוע, בהתאם לממצאים הראייתיים, כי תקיפת המתלונן על ידי הנאשם, שהחלה בהפלתו של המתלונן לרצפה והסתיימה בקימתם של השניים מהרצפה, ושבהלכה ספג המתלונן את החבלות והפציעות המתוארות בכתב האישום, בוצעה על ידי הנאשם כ"סגירת חשבון" עם המתלונן בגין הדחיפה שנתן לו המתלונן בתחילת האירוע, והיא בוצעה בשלב מאוחר לאותו מכה, בו המתלונן כלל לא תקף את הנאשם, ובוודאי שלא התנפל עליו, כך שאין המדובר כלל בהגנה עצמית מפני תקיפה.

4. עוד נקבע בהכרעת הדין כי התנהגותו של המתלונן באירוע ותוצאותיה יילקחו בחשבון במסגרת גזירת דינו של הנאשם.

קבעתי כי התנהגותו של המתלונן כללה, בתחילה, הדיפה לא חזקה של הנאשם, באמצעות שליחת יד לפניו, אשר בוצעה על רקע התגרות רבתי של הנאשם במתלונן ואיומים ממשיים עליו, בדיבור ובהתנהגות, ועל רקע תחושת הפחד והסכנה שחש המתלונן, ובמטרה להרחיק את הנאשם מפניו. בהמשך, לאחר שהנאשם קם מהמתלונן, כללה התנהגותו של המתלונן איומים לא קשים כנגד הנאשם ("אני אלמד אותך לקח, אתה תלמד להתנהג" או "אני אראה לו מה זה"), ואגרוף ובעיטה שנשלחו לעבר הנאשם על רקע דבריו למתלונן

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

הנאשם שללפני שירות המבחן אתצרכיו במעורבות טיפולית/מקצועית מסוג כלשהו במצבו, כשהוא חזר והדגיש את תפישתו החיובית ביחס לעצמו, והיותו בעל ערכים תקינים ונורמטיביים. גם שירות המבחן לא התרשם מצורך בולט, בעיתוי חייו הנוכחי, בכך.

שירות המבחן מתרשם כי ייתכן ובמצבים בהם הנאשם חווה הפגיעה משמעותית בדימויו והעצמיות הגבריו/אובמציבים שבהם חווה תחושת תסכול עמוקה, הוא עלול להגיב באופן בלתי מוסתפו געני. עם זאת, בסיכומי של דבר, שירות המבחן מעריך כי מבדיקת הפרמטרים הקשורים לדפוסי אישיותו, דרכי חשיבתו והתנהגותו של הנאשם, רמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה שלובעתיד הנה נמוכה וסיכומרתה, במידה ויפועל שוב באלימות, צפויה להיות אף היא נמוכה.

שירות המבחן סבור כי הסתבכותו הנוכחית של הנאשם עם החוק הנה חריגה לאור חיייו

בדרך-כלל, וכי ישנה השפעה מרעיתו ומרסנת הליך המשפטי הנוכח לגביו, אשר מפחיתה מרמת הסיכון במצבו להישנות ביצוע עבירות אלימות בעתיד. לכן, שירות המבחן ממליץ להסתפק בענישה קונקרטית חינוכית ובעלת אוריינטציה שיקומית, בדמות צו של "צבתיקה"

של 200 שעות. כמו כן, על אף שהשירות ערל לחומרת מעשיו והתנהלותו של הנאשם, הוא סבור כי נוכח הנסיבות הייחודיות של מקרה זה, ועל מנת לעודד את המשך תפקודו והתנהלותו התקינים והתורמים בחברה, נכון היה לשקול אפשרות לסיים אתה הליך הפלילי הנוכחי, ללא הרשעה בדין, זאת לצדה של "צו של" ופיצוי כספי משמעותי למתלונן.

8. **מחוות דעת הממונה על עבודות השירות** מיום 17.9.18, עולה כי הנאשם נמצא מתאים לריצוי מאסר בעבודות שירות.

9. במהלך הטיעונים לעונש הציגה ההגנה אישורי לימודי שפה ולימודים מקצועיים בבליה לשנים 2018-2019, אישור מרשות ההגירה הבליית, וחווה עבודה.

טענות הצדדים:

טענות המאשימה:

10. המאשימה התנגדה לבקשת ההגנה ולהמלצת שירות המבחן לבטל את הרשעתו של הנאשם ולהסתפק בעונש של "צ", מאחר וסוג העבירות ונסיבות ביצוען אינם מאפשרים זאת, בהתאם לפסיקה.

11. באשר לסוג העבירות ונסיבות ביצוען, אשר משפיעים גם על עיצוב מתחם העונש ההולם, הדגישה המאשימה את העובדה שהנאשם הורשע בביצוע עבירות חמורות, את עוצמת התקיפה הבריונית, האכזרית וחסרת הרסן, את התמשכות התקיפה פרק זמן לא קצר והפסקתה רק בהתערבות עוברי

אורח, את המשכת התקיפה בצורה אכזרית ומשפילה כאשר המתלון שוכב על הרצפה חסר אונים, את החבלות והפציעות שנגרמו למתלון, את הניסיון לעקור את עיני המתלון, את הרקע לביצוע המעשים שהנו ויכוח על השימוש בשביל האופניים, כאשר המתלון ומשפחתו הגיעו למקום רק על מנת שהילדים יוכלו לבלות ברכיבת אופניים בפארק, את האיומים הקשים והמשפילים שנלוו לתקיפה, את העובדה שתקיפת המתלון בוצעה לנגד עיני משפחתו, לרבות ילדיו הקטנים, כאשר הנאשם לא שעה לתחנוני המתלוננת והילדים לחדול ממעשיו, את השפלת המתלון שנלוותה למעשי הנאשם (היריקה בפני המתלון, דרישת ההתנצלות, האמירות המשפילות, המאיימות והזחוחות לאורך האירוע, שנועדו גם להשפיל את המתלון כאב מול ילדיו), את האיומים שהפנה הנאשם גם כלפי המתלוננת, את העובדה שגם בסוף האירוע המשיך הנאשם לפנות למתלון בצורה זחוחה, משפילה ומאיימת, תוך שהוא מביע סיפוק מתוצאות תקיפתו.

המאשימה סבורה כי טיב העבירות ונסיבות ביצוען במקרה דנן אינם מאפשרים את ביטול ההרשעה, וכי אף לא ראוי שאדם שביצע מעשים כאלו ימשיך לייצג את מדינת ישראל, ולא ראוי להסתיר מעשים אלו מפני מדינת בלגיה בהחלטה בעניין הסדרת מעמדו של הנאשם שם.

12. המאשימה סבורה עוד כי לא ניתן לבטל את הרשעת הנאשם מאחר והוא לא הודה ולא נטל אחריות מיד, ורק לאחר שהורשע, לאחר ניהול הוכחות שכללו חקירות נגדיות למתלוננים, תוך האשמתם בשקרים ובאחריות לאירוע, והסתתרות מאחורי טענת הגנה עצמית שנדחתה, רק אז נזכר הנאשם לראשונה לקחת אחריות על מעשיו. התנהלות זו של הנאשם לא מלמדת על נטילת אחריות מלאה, על הבעת חרטה כנה ועל הבעת אמפטיה אמיתית כלפי המתלוננים. כמו כן, הנאשם לא חסך בזמן שיפוטי ולא חסך את עדויות המתלוננים.

הנאשם כבר נהנה בעבר מהושטת ידו של בית המשפט בסיום הליך פלילי ללא הרשעה פלילית, אך הנאשם לא השכיל לנצל את ההזדמנות שניתנה לו, לא הורתע, ושב ועבר על החוק, והפעם בצורה קשה, חמורה ואכזרית.

בנסיבות אלו, פסיקת בית המשפט העליון קובעת כי לא ניתן לבטל הרשעה, וכי האינטרס הציבורי לא יכול לסבול הקלה בדמות ביטול הרשעה. המאשימה הגישה פסיקה המבססת את עמדתה זו.

13. בהמשך לכך, סבורה המאשימה כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין 15 חודשי מאסר לריצוי בפועל לבין 36 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

הנאשם פגע במעשיו בערכים חברתיים מוגנים חשובים ביותר, כגון הגנה על שלמות גוף האדם, ושמירה על שלווה נפשו. נוכח חומרת המעשים והאישומים, ונוכח הנזקים שנגרמו למתלון, כאמור לעיל, מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף הגבוה.

14. מבחינת מיקומו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, ציינה המאשימה כי לא ניתן לזקוף לזכות הנאשם את הודייתו ואת נטילת האחריות, שכן הנאשם נטל אחריות לראשונה רק לאחר שהורשע, מבלי שחסך בצורך בעדות המתלוננים ובזמנו של בית המשפט. כמו כן, המאשימה סבורה אמירותיו של הנאשם לשירות המבחן אינן כנות ואינן אותנטיות ועל כן לא ניתן לייחס להן משקל רב. אין התאמה בין העולה מהתסקיר וההמלצה בסופו לבין התנהלות הנאשם באירוע עצמו וכן במשפט

עצמו.

על כן, עתרה המאשימה למקם את עונשו של הנאשם ברף האמצעי של המתחם האמור, וכן להשית עליו מאסר על תנאי על כל עבירת אלימות, קנס ופיצוי משמעותי למתלוננים.

טענות ההגנה:

15. ההגנה ביקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן, להורות על ביטול הרשעתו של הנאשם, ולהסתפק בעונש של"ץ ובפיצוי למתלוננים.

16. לגישת ההגנה המקרה דנן מאפשר את ביטול ההרשעה, הן מבחינת טיב העבירות ונסיבות ביצוען והן מבחינת הנזק הקונקרטי והחמור שייגרם לנאשם באם תיוותר הרשעתו על כנה.

17. מבחינת טיב העבירות ונסיבות ביצוען, הדגישה ההגנה כי המאשימה מנפחת את חומרת האירוע, שלא בהתאם לעובדות שהוכחו במשפט. בהכרעת הדין בית המשפט קבע כי המתלונן לא היה "שה תמים", כי הוא לקח חלק בחילופי הדברים המתריסים מול הנאשם והתגרה בנאשם, כי הוא זה שהחל באלימות הפיסית באירוע עת תקף את הנאשם באמצעות שליחת ידו לפניו, וכי הוא אף המשיך באלימות פיסית כנגד הנאשם לאחר שהתרומם על רגליו. בית המשפט קבע במפורש שלחלקו של המתלונן באירוע יינתן משקל בשלב שלאחר הכרעת הדין. כמו כן, בית המשפט לא קבע כי מעשי הנאשם הם אכזריים.

18. מבחינת הנזק שעלול להיגרם לנאשם אם הרשעתו תיוותר על כנה, הפנתה ההגנה לתסקיר שירות המבחן ולמסמכים שהוצגו, אשר מלמדים על נזק קונקרטי וחמור שייגרם לנאשם. הנזק הוא כפול. ראשית, הנאשם לא יוכל להמשיך ולייצג את ישראל בתחרויות בינלאומיות בתחום ההחלקה המקצוענית, והמשמעות היא חיסול הקריירה הספורטיבית של הנאשם, עליה עמל שנים רבות, ושבמסגרתה הוא תרם רבות ועוד צפוי לקידום מעמדה של ישראל בעולם בתחומי ההחלקה. שנית, הנאשם לא יוכל לקבל מעמד חוקי קבוע בבלגיה, שם הוא מתגורר כיום עם בת זוגו הבלגית וילדיה, ולשם הוא מעוניין להעביר את מרכז חייו יחד עם בת זוגו, לרבות לימודים ומציאת עבודה שם.

כעולה מהמסמכים ומתסקיר שירות המבחן הנאשם הוא אדם חיובי ונורמטיבי, לא מסוכן, אשר למד את לקחו והפנים את חומרת מעשיו. אין לזקוף לחובתו את העובדה שנטילת האחריות והבעת החרטה התגבשו אצלו רק תוך כדי ניהול המשפט. נטילת האחריות, הבעת החרטה, והבעת האמפטיה הן כנות ואותנטיות, אף אם לקח לנאשם זמן לגבשן.

19. ההגנה מבקשת לאמץ את המלצת שירות המבחן, אשר ערך תסקיר מעמיק ויסודי, לא התעלם מחומרת מעשיו של הנאשם, וביצע את האיזונים הראויים בין השיקולים השונים, לרבות עתידו של הנאשם וסיכויי השיקום שלו.

20. על כן, ההגנה סבורה שהנאשם עומד בדרישות הפסיקה לצורך ביטול ההרשעה, שנקבעו במסגרת הלכת כתב, ולכן עותרת היא לביטול ההרשעה כאמור.

21. עוד סבורה ההגנה שעתירתה העונשית של המאשימה אינה פרופורציונלית לנסיבות התיק דנן.

22. בדברו האחרון ביקש הנאשם לסיים את ההליך ללא הרשעה, וסיפר על תכניתו להעביר את מרכז חייו לבלגיה ביחד עם בת זוגו. הנאשם הוסיף ואמר כי האירוע נשוא כתב האישום הוא תוצאה של חוסר תשתיות בענף ההחלטה בישראל, ועל כן הוא מבקש לעבור למקום בו יוכל לעסוק בתחום הספורט במתקנים ראויים. עוד אמר הנאשם כי הוא לא עברין אלא ספורטאי ש"נקלע לסיטואציה", וכי למד את לקחו.

דין והכרעה:

הכרעה בבקשת הגנה לבטל את הרשעת הנאשם:

23. כאמור, ההגנה ביקשה שאורה על ביטול הרשעתו של הנאשם, בהתאם להמלצת שירות המבחן, והמאשימה התנגדה.

24. כידוע, בהתאם לחוק ולפסיקה, הכלל הוא כי יש להרשיע נאשם שבית המשפט קבע שביצע את מעשה העבירה המיוחס לו בכתב האישום.

הימנעות מהרשעה או ביטולה הם החריג לכלל.

25. בבוא בית המשפט לשקול האם ישנה הצדקה לחרוג מהכלל לפיו יש להרשיע נאשם בפלילים על בית המשפט לבחון, בעיקרו של דבר ועל פי הלכת כתב (ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל), את התקיימותם של שני תנאים מצטברים.

התנאי הראשון הוא כי סוג העבירה ונסיבות ביצועה מאפשרים לחרוג מהכלל לפיו יש להרשיע נאשם בפלילים, וזאת מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים.

התנאי השני הוא, כי על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

26. לאחר בחינת נסיבות המקרה דנן בהתאם לכללים שגובשו בפסיקת בית המשפט העליון, סבורני כי חרף המלצת שירות המבחן והעולה ממנה לא ניתן להורות על ביטול הרשעתו של הנאשם ויש להותיר את ההרשעה על כנה, וזאת בעיקר מאחר שסוג העבירות בהן הורשע הנאשם ונסיבות ביצוען אינם מאפשרים חריגה מהכלל בדבר הרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים ובאינטרס הציבורי.

27. העונש הקבוע לצד העבירה החמורה ביותר בה הורשע הנאשם, עבירת החבלה החמורה, הנו עונש מאסר עד 7 שנים. לפיכך, מדובר בעבירה מסוג פשע, אשר מטיבה פוגעת בערכים החברתיים של שמירה על שלמות גופו של אדם, שמירה על בריאותו ושמירה על שלווה נפשו במידה גבוהה. נוסף לכך, הנאשם הורשע גם בביצוע עבירות של פגיעה ואיומים, שגם הן כרוכות בפגיעה משמעותית בערכים החברתיים של שמירה על שלמות גופו של אדם, בריאותו, שלווה נפשו וכבודו.

נסיבות ביצוע העבירות במקרה דנן מצויות במדרג חומרה בינוני-גבוה.

החומרה הרבה של נסיבות ביצוע העבירות במקרה דנן נלמדת מהרקע לתקיפה, שהנו סכסוך "רגיל" בגין שימוש בשביל האופניים, כאשר המתלונן ומשפחתו הגיעו למקום רק על מנת שהילדים יוכלו לבלות ברכיבת אופניים בפארק; מעוצמת התקיפה חסרת הרסן של הנאשם את המתלונן, כאשר הנאשם חדור מטרה "ללמד את המתלונן לקח" באמצעות אלימות פיזית קשה וגסה לנגד עיני אשתו וילדיו הקטנים, ותוך ניצול יתרון כוחו הפיזי על המתלונן; מהתמשכות התקיפה פרק זמן לא קצר והפסקתה רק בהתערבות עוברי אורח, לאחר שהנאשם לא שעה גם לתחנוני המתלוננת והילדים לחדול ממעשיו; מהשפלת המתלונן שנלוותה למעשי הנאשם, לרבות הטחת אמירות משפילות, מאיימות וזחוחות במתלונן לאורך האירוע, שנועדו גם להשפילו כאב מול ילדיו. אף בסוף האירוע, לאחר שהמתלונן התרומם והיה חבול ופצוע באופן ניכר, המשיך הנאשם לפנות למתלונן בצורה זחוחה, משפילה ומאיימת, תוך שהוא מביע סיפוק מתוצאות תקיפתו; מהמשכתה של התקיפה בצורה קשה ומשפילה גם כאשר המתלונן שכב על הרצפה חסר אונים, לרבות תוך החדרת אצבעות לעיני המתלונן, יריקה בפני המתלונן ודרישת התנצלות; מהחבלות והפציעות החמורות שנגרמו למתלונן כתוצאה מהתקיפה, והצריכו אף טיפול רפואי בבית החולים; מהאיומים הקשים והמשפילים שנלוו לתקיפת המתלונן, ומהאיומים שהפנה הנאשם גם כלפי המתלוננת.

מנגד, לא נעלם מעיני כי תקיפת הנאשם את המתלונן לא הייתה מתוכננת מראש, כי המתלונן לקח חלק פעיל בחילופי הדברים המתריסים מול הנאשם בראשית האירוע ואף התגרה בנאשם באופן ממשי, כי המתלונן הוא זה שהחל באלימות הפיזית באירוע עת תקף את הנאשם באמצעות שליחת ידו לפניו, וכי הוא אף המשיך באלימות פיזית ובאיומים כנגד הנאשם, לאחר שהתרומם על רגליו, בכך ששלח לעברו מכת אגרוף ובעיטה והשמיע כלפיו איומים. עם זאת, יש לזכור כי שליחת היד לפני הנאשם בתחילת האירוע הייתה לא חזקה, והיא בוצעה על רקע התגרות רבתי של הנאשם במתלונן, על רקע איומים ממשיים עליו, בדיבור ובהתנהגות, ועל רקע תחושת הפחד והסכנה שחש המתלונן, ובמטרה להרחיק את הנאשם מפניו. כמו כן, יש לזכור כי האיומים שהשמיע המתלונן כנגד הנאשם בסוף האירוע לא היו קשים, והאגרוף והבעיטה נעשו על רקע דבריו המשפילים של הנאשם כלפי המתלונן ולאחר התקרבותו המאיימת והתוקפנית אליו בשנית, ובמטרה להרחיקו. עוד יש לזכור כי מעשיו של המתלונן גרמו לנאשם, לכל היותר, חבלות לא חמורות בפניו, בידיו ובמרפקו.

28. שקלול מכלול הנתונים ביחס לסוג העבירות ונסיבות ביצוען במקרה דנן מוביל למסקנה כי מדובר באירוע אלימות קשה וחמורה מאוד, עם נזקים חמורים.

לפיכך, אני סבור כי **סוג העבירה ונסיבות ביצועה במקרה דנן אינם מאפשרים לחרוג מהכלל לפיו יש להרשיע נאשם בפלילים**, וזאת מאחר וחריגה מהכלל תוך ביטול הרשעת הנאשם במקרה דנן תיפגע באופן מהותי באינטרס הציבורי ובשיקולי הענישה האחרים, לרבות שיקולי ההלימה, ההרתעה, וההגנה על זכויות המתלוננים, הם קורבנות העבירות.

בנסיבות המקרה דנן, סבורני כי אין בהתנהגותו של המתלונן באירוע כדי להקהות במידה מספקת מהחומרה הרבה שיש במעשי הנאשם עד כדי הצדקת ביטול הרשעתו, והמקום הראוי ליתן משקל להתנהגות המתלונן במקרה דנן היא במסגרת גזירת דינו של הנאשם.

29. הנה כי כן, לא מתקיים במקרה דנן התנאי הראשון והכרחי לצורך ביטול הרשעת הנאשם, ועל כן

יש לדחות את בקשת ההגנה לביטול הרשעתו.

30. למעלה מן הצורך, אוסיף ואציין כי מצאתי קושי אף בהתרשמות שירות המבחן ובהמלצותיו במקרה דנן.

לא למותר לציין ולהזכיר, כי המלצת שירות המבחן כשמה כן היא - המלצה בלבד - כאשר בית המשפט הוא המוסמך להכריע בסוגיית ביטול הרשעה. שיקוליו של שירות המבחן הנם צרים יותר משיקוליו של בית המשפט, אשר אמון גם על שמירת האינטרס הציבורי הרחב ועל זכויות קורבנות העבירה, וזאת לצד שקילת האינטרס האישי והציבורי בדבר שיקומו של הנאשם.

סבורני כי במקרה דנן שירות המבחן, אשר התרשם מנטילת האחריות מצד הנאשם, לא העניק משקל מספק לכך שהנאשם לא נטל אחריות על מעשיו מיד, והוא עשה כן רק לאחר הרשעתו, בעקבות ניהול הוכחות. כמו כן, שמיעת הראיות חייבה את שמיעת עדותם של המתלוננים, תוך חקירתם הנגדית, שכללה גם האשמה שלהם באחריות לאירוע, בשקרים, ובתקיפת הנאשם שרק נאלץ להגן על עצמו. הנאשם נטל אחריות למעשיו לראשונה רק לאחר דחיית טענותיו העובדתיות ודחיית טענתו להגנה עצמית. שירות המבחן לא העניק לנתונים אלו משקל מספק בעת בחינת האותנטיות וההיקף של נטילת האחריות, הבעת החרטה, והבעת האמפטיה כלפי המתלוננים. מסקנה זו אף מתחזקת לאחר שמיעת דבריו של הנאשם במסגרת "דברו האחרון" בבית המשפט, שם ציין כי האירוע הוא תוצאה של חוסר תשתיות בענף ההחלקה בישראל, וכי הוא רק ספורטאי ש"נקלע לסיטואציה".

כמו כן, שירות המבחן לא העניק משקל מספיק לכך שהנאשם כבר נהנה בעבר מהושטת ידו של בית המשפט בסיום הליך פלילי ללא הרשעה פלילית, אך לא השכיל לנצל את ההזדמנות שניתנה לו, לא הורתע, ושב ועבר על החוק, והפעם בצורה קשה וחמורה בהרבה.

בנוסף, שירות המבחן לא העניק משקל מספק לעובדה שהנאשם לא לקח חלק בהליך טיפולי מסוג כלשהו, חרף העובדה שמדובר באירוע שני בו עובר הנאשם על החוק בחייו, וחרף התרשמות שירות המבחן עצמו כי ייתכן ובמצבים בהם הנאשם חווה הפגיעה משמעותית בדימויו והעצמיות והגבריו/אובמציבים שבהם חווה תחושת תסכול לעמוקה, הוא עלול להגיב באופן בלתי מוסת ופוגעני. אמנם, שירות המבחן לא התרשם מצורך בולט בהליך טיפולי בעיתוי חייו הנוכחי של הנאשם, וכן התרשם שרמת הסיכון להישנות העבירות היא נמוכה, אך במכלול נסיבות האירוע ונסיבותיו של הנאשם לא ניתן שלא להעניק משקל לכך שהנאשם לא נטל חלק בהליך טיפולי כלשהו.

31. לא נעלם מעיני כי מתסקיר שירות המבחן ומהמסמכים שהציג הנאשם אכן עלול להיגרם לו נזקים משמעותיים אם תיוותר הרשעתו על כנה, הן מבחינת הקריירה הספורטיבית המקצוענית שלו, והן מבחינת הסדרת מעמדו החוקי בבליגיה לצורך חיים לצדה של בת זוגו וילדיה. כמו כן, לא נעלמו מעיני אופיו החיובי של הנאשם, התנהגותו הנורמטיבית בדרך כלל, והישגיו הספורטיביים המרשימים, לרבות תוך ייצוג מדינת ישראל. עם זאת, ועל אף ההבנה למצוקתו של הנאשם, אין בכל אלו, בהתאם למצוות הפסיקה, כדי לאפשר את ביטול הרשעתו של הנאשם במקרה דנן, הן מאחר שלא מתקיים התנאי הראשון וההכרחי הדרוש לביטולה של הרשעה (וראו, למשל, רע"פ 1705/17 פלונית נ' מדינת ישראל), והן נוכח הקשיים האמורים בתסקיר שירות המבחן.

ביטוי הולם לנזקים האמורים שעלולים להיגרם לנאשם כתוצאה מהרשעתו, כמו גם לנסיבותיו האישיות, יינתן במסגרת גזירת הדין.

32. סיכומי של דבר - לאחר בחינת נסיבות המקרה דן בהתאם לכללים שגובשו בפסיקת בית המשפט העליון, וחרף המלצת שירות המבחן, לא ניתן להורות במקרה דן על ביטול הרשעתו של הנאשם.

על כן, אני מחליט לדחות את בקשת הנאשם ולהותיר את הרשעתו בדין בעבירות בהן הורשע.

33. כעת יש לפנות לגזירת דינו של הנאשם.

גזירת הדין - מתחם העונש ההולם:

34. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש לקבוע, בטרם קביעת העונש המתאים מתחם עונש הולם למעשה העבירה בהתאם לעקרון ההלימה ותוך התחשבות במידת הפגיעה בערך החברתי, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

35. כאמור, הערכים החברתיים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו הם שמירה על שלמות גופו של אדם, שמירה על בריאותו, שמירה על שלוות נפשו ושמירה על כבודו.

כאמור לעיל, נוכח סוג העבירות בהן הורשע הנאשם ונסיבות ביצוען, מידת הפגיעה בערכים החברתיים במקרה דן היא בינונית-גבוהה.

36. בתי המשפט הדגישו את החומרה הרבה שיש להעניק לתקיפות חמורות, הגורמות לחבלות ולפציעות המחייבות טיפול רפואי.

כמו כן, הדגישו בתי המשפט את הצורך להילחם בתופעה הקשה של שימוש באלימות גסה, בריונית וחסרת רסן כחלק מ"סגירת חשבונות" ועל רקע ויכוח "שגרתי" בגין שימוש בדרך. ראו, למשל, ע"פ 8991/10 **מכבי נ' מדינת ישראל**, ע"פ 9630/09 **זוהר נ' מדינת ישראל**, ע"פ 3863/09 **מדינת ישראל נ' חסן**.

37. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים, החל ממספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות וכלה בלמעלה משנת מאסר לריצוי בפועל, כמפורט להלן:

א. בעפ"ג (מח' מר') 30709-01-12 **לופט נ' מדינת ישראל**, נדחה ערעורו של הנאשם, שהורשע, בעקבות הודייתו, בעבירה של חבלה חמורה, ונדון לעונש של 16 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. בין הנאשם וחבריו לבין המתלונן התעורר ויכוח על רקע שמיעת מוזיקה בעוצמה חזקה, ולאחר שהמתלונן העיר לנאשם ולחבריו מספר פעמים, ניגש לרמקולים כדי להנמיכם, ואחז בידו של הנאשם ומשך אותו, הכה אותו הנאשם במכת אגרוף באפו, וכתוצאה מכך נפל המתלונן, ראשו נחבט, ונגרמו לו שברים באף. הנאשם, בעל עבר קודם, נדון ל-16 חודשי מאסר בפועל וערעורו על חומרת העונש נדחה.

ב. בעפ"ג (מח' חי) 27630-05-12 **בן ארי נ' מדינת ישראל**, נדחה ערעורו של הנאשם, שהורשע,

לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של חבלה חמורה ואיומים ונדון לעונש של 24 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. הנאשם תקף את המתלון על רקע סכסוך שכנים, בכך שנתן לו מכה בראשו, והמשיך להכותו ולבעוט בו גם לאחר שנפל וחרף הפצרותיה של אשתו, וגרם לו לחבלות חמורות ברגל, בעיניים ובחלקי גוף נוספים.

ג. בת"פ (שלום פ"ת) 28004-11-11 **מדינת ישראל נ' אלכסנדר**, הורשע הנאשם, בהתאם להודייתו, בעבירה של חבלה חמורה, ונדון לעונש מאסר בפועל של 8 חודשים ועונשים נלווים. הנאשם תקף את המתלון על רקע ויכוח אלים במסגרת בילוי במועדון, בכך שהכה בפניו במכת אגרוף וגרם לו לשבר בפניו.

ד. בת"פ (שלום נצרת) 25661-06-10 **מדינת ישראל נ' חמדאן**, הורשע הנאשם בכך שחבל במתלון, במכות אגרוף ובבעיטות, וגרם לו לשברים באפו ובארובת העין, ונדון לעונש של 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ועונשים נלווים.

ה. בת"פ (שלום כפ"ס) **מדינת ישראל נ' נאטור וחמודה**, הורשע הנאשם בעבירות של פגיעה ותקיפה הגורמת חבלה של ממש ונדון לעונש של 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ולעונשים נלווים. הנאשם, על רקע סכסוך כספי, הכה במתלון בראשו ובכל חלקי גופו באגרופים וגרם לו לחבלה ולפגיעה.

38. בקביעת המתחם לקחתי בחשבון את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

לחומרה, יש לשקול את הרקע לתקיפה, שהנו סכסוך "רגיל" בגין שימוש בשביל האופניים, כאשר המתלון ומשפחתו הגיעו למקום רק על מנת שהילדים יוכלו לבלות ברכיבת אופניים בפארק; את עוצמת התקיפה חסרת הרסן של הנאשם את המתלון, כאשר הנאשם חדור מטרה "ללמד את המתלון לקח" באמצעות אלימות פיסית קשה וגסה לנגד עיני אשתו וילדיו הקטנים, ותוך ניצול יתרון כוחו הפיסי על המתלון; את התמשכות התקיפה פרק זמן לא קצר והפסקתה רק בהתערבות עוברי אורח, לאחר שהנאשם לא שעה גם לתחנוני המתלוננת והילדים לחדול ממעשיו; את השפלת המתלון שנלוותה למעשי הנאשם, לרבות הטחת אמירות משפילות, מאיימות וזוהחות במתלון לאורך האירוע, שנועדו גם להשפילו כאב מול ילדיו. אף בסוף האירוע, לאחר שהמתלון התרומם והיה חבול ופצוע באופן ניכר, המשיך הנאשם לפנות למתלון בצורה זוחה, משפילה ומאיימת, תוך שהוא מביע סיפוק מתוצאות תקיפתו; את המשכתה של התקיפה בצורה קשה ומשפילה גם כאשר המתלון שכב על הרצפה חסר אונים, לרבות תוך החדרת אצבעות לעיני המתלון, יריקה בפני המתלון ודרישת התנצלות; את החבלות והפציעות החמורות שנגרמו למתלון כתוצאה מהתקיפה, והצריכו אף טיפול רפואי בבית החולים; ואת האיומים הקשים והמשפילים שנלוו לתקיפת המתלון, והאיומים שהפנה הנאשם גם כלפי המתלוננת.

מנגד, לקולה יש לשקול את העובדה שתקיפת הנאשם את המתלון לא הייתה מתוכננת מראש, כמו גם את חלקו של המתלון באירוע. המתלון לקח חלק פעיל בחילופי הדברים המתריסים מול הנאשם בראשית האירוע ואף התגרה בנאשם באופן ממשי. המתלון הוא זה שהחל באלימות הפיסית באירוע עת תקף את הנאשם באמצעות שליחת ידו לפניו. המתלון אף המשיך באלימות פיסית ובאיומים כנגד הנאשם, לאחר שהתרומם על רגליו, בכך ששלח לעברו מכת אגרוף ובעיטה והשמיע כלפיו איומים.

עם זאת, יש לזכור כי שליחת היד לפני הנאשם בתחילת האירוע הייתה לא חזקה, והיא בוצעה על רקע התגרות רבתי של הנאשם במתלונן, על רקע איומים ממשיים עליו, בדיבור ובהתנהגות, ועל רקע תחושת הפחד והסכנה שחש המתלונן, ובמטרה להרחיק את הנאשם מפניו. כמו כן, יש לזכור כי האיומים שהשמיע המתלונן כנגד הנאשם בסוף האירוע לא היו קשים, והאגרוף והבעיטה נעשו על רקע דבריו המשפילים של הנאשם כלפי המתלונן ולאחר התקרבותו המאיימת והתוקפנית אליו בשנית, ובמטרה להרחיקו. עוד יש לזכור כי מעשיו של המתלונן גרמו לנאשם, לכל היותר, חבלות לא חמורות בפניו, בידיו ובמרפקו.

39. לאור כלל האמור לעיל סבורני כי **מתחם העונש ההולם במקרה דנן הוא בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר לריצוי בפועל.**

40. במקרה דנן לא מצאתי נסיבות מיוחדות המצדיקות סטייה ממתחם העונש ההולם, לחומרה או לקולה.

גזירת הדין - קביעת העונש בתוך מתחם העונש ההולם:

41. בגזירת העונש המתאים לנאשם יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.**

לקולה יש לשקול את עברו הנקי של הנאשם, שאינו כולל הרשעות קודמות (הגם שבעברו תיק שהסתיים ללא הרשעה).

כן, יש להעניק משקל ניכר לפגיעתה המשמעותית של עצם ההרשעה בנאשם, מבחינת הקריירה הספורטיבית המקצוענית שלו ומבחינת רצונו להסדיר את מעמדו בבלגיה על מנת לחיות את חייו שם עם בת זוגו, כאמור לעיל.

כמו כן, יש לשקול לקולה את העולה מתסקיר שירות המבחן, באשר לנטילת האחריות מצד הנאשם, הבעת החרטה, הבעת האמפטיה למתלוננים והבעת הנכונות לפצותם. עם זאת, לא ניתן להתעלם מכך שהנאשם נטל אחריות רק לאחר ניהול הוכחות, שחייבו גם את שמיעת עדויות המתלוננים, כאמור לעיל.

כן יש לשקול לקולה את התרשמות שירות המבחן מהסיכון הנמוך להישנות העבירות מצד הנאשם, ומההשפעה המרטיעה והמרסנת שיש להליך המשפטי הנוכח לגביו. עם זאת, יש לזכור כי הנאשם לא לקח חלק בהליך טיפולי כלשהו.

בנוסף יש לשקול את הזמן הרב יחסית שחלף מאז ביצוע העבירות, כאשר מאז הנאשם לא ביצע עבירות נוספות.

עוד יש לשקול את נסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שפורטו בהרחבה בתסקיר שירות המבחן, בטיעוני בא כוחו המלומד, ובמסמכים שהוגשו, ובכלל זה את אופיו הנורמטיבי, את התנהגותו הספורטיבית והערכית בדרך כלל, כאשר הסתבכותו הנוכחית חריגה לאוררחיו ולערכיו, את תרומתו לספורט הישראלי, את ההמלצות שהוגשו בעניינו, ואת התהליך שעובר הנאשם כעת להעתקת מרכז חייו לבלגיה, לצורך חיים עם בת זוגו וילדיה.

לפיכך, סבורני כי **יש למקם את עונשו של הנאשם בחלק התחתון של מתחם העונש ההולם.**

עמוד 12

42. לאור המקבץ האמור, ולאחר שנתתי דעתי לתיקון 113 לחוק העונשין ולטיעוני הצדדים, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר למשך 60 ימים, אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה מיום 17.9.18. עבודות השירות תבוצענה במקום ובתנאים שצינו בחוות הדעת, ותחלנה ביום 9.12.18. הנאשם יתייצב במועד זה עד השעה 8:00 בפני הממונה, כאמור בחוות הדעת.
- ב. 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, שלא יעבור כל עבירות אלימות או איומים, וזאת החל מהיום.
- ג. קנס בסך 2,000 ש"ח או 7 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בתוך 60 ימים מהיום.
- ד. פיצוי על סך 10,000 ש"ח למתלונן, ע"ת 1, אשר ישולם ב-10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1/1/19. המאשימה תמציא למזכירות בית המשפט את פרטי חשבון המתלונן בתוך 30 ימים מהיום.

המזכירות וההגנה ישלחו העתק מפסק הדין לממונה על עבודות השירות.

ניתן צו כללי למוצגים. המוצגים יחולטו/יושמדו/יושבו לבעליהם על פי החלטת קצין משטרה.

זכות ערעור לבית משפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ה תשרי תשע"ט, 04 אוקטובר 2018, בהעדר הצדדים.